

מיכתבים

מילים טובות

החורף בא. מרגישים. אפילו לפי הטון במיכתבים. קחו את (1/97). למשל: "אשמח לקבל מיכתבים במי-חורף קרים אלה מ' קוראי מדור זה המעוניינים להכיר את 26 אביבים, האוהבת מוסיקה וטבע וכל ה' קשור באמנות. אם אתה מתשוא לגובה מעל 170 ס"מ ובגיל מעל 27 (אביבים או חורפים, זה כבר לא ישנה). אשמח לשמוע ממך מילה טובה, וכמובן להחזיר כפליים..." רשתיו לכם מילים מתממות שבבילה!

טוב לה בקיבוץ

אחת לעניין. כמו שאני אוהבת. היא (5/97). קיבוץניקית. מקיבוץ טוב. מסודר ומבוסס. בעמק. היא לא סבורה שצריך לדעת עליה הרבה כדי להתקשר. "מכיוון שמידות האופי אינן עניין להתגנדר בו, אציין רק שגובהי 169 ס"מ..."

מעניין למה היא חושבת שגובה השוב יותר מגיל. עוד פרטים שלדעתה יעניינו אותך: "עניינים בהירות (ירוק עד תכלת). קצת יותר מדי-ישנה בחורף, ובקיץ - בסדר."

או, כן. מה שהיא מחפשת זה "בחור עם כנות וחום."

תראו מה שהחורף עושה לאנשים.

מטיף המוסר

"ציפי מותק", העז (6/97) לפתוח את מיכתבו אלי. זה כבר מצאהן בעיני, אם להודות על האמת. אבל עד שהגעתי לסוף

מיכתב פרס

יום אחד בחייה של 7/97

"יום שהתחיל כולו טוב. בהתחלה היה אור בחלון, ושמש גדולה ותנועה בין ענפי העץ התנועה בכבשים ובאוויר והיה לי טוב, היה לי טוב להתעורר, להתרחץ, לעשות ספורט, לשנות קפה ולצאת לדרך."

"אחר-כך, פיתאום, באוטובוס, התחילה הרגשה מעיקה להשתלט עלי. כל הנסיעה הזאת, צפוף צפוף, כל ההרגשה הנלמדה הזאת, כל חוסר-התכלית שבנסיעה ליעד לא-חשוב ולא-נעים. הגעתי לעבודה בהרגשה שנמאס לי כבר לחייך לכל אחד, להגיד שלום, לשבת ולצחוק ולהיות נחמדה והביבה לכל. פתאום בא לי סתם להיות ס. (7/97 בשבילכם - צ). פשוטה וטובה בלי קומפלמנטים. אבל הגעתי לעבודה, ושוב חזר הסיפור על עצמו. אז מה יכולתי לעשות?! ישבתי ועבדתי. מדי-פעם הרמתי ראש והצאתי החוצה. וראיתי את כל היופי הנשקף מבחוץ. את כל הנפלא שיש - ובכיתי."

"דימעות-זעם על חיי, על העגמומיות וחוסר-החשיבות של להיות אדם. הרגשתי שאני הולכת ומשתגעת שם עם כל הלחץ הזה. הגעתי לשעה 16.00, ואז - החוצה. הרגשתי דחף עצום לאיזו מתיקות טובה, שיש עימה חום ריגועי וקניתי המון דיברי-מתיקה. התענגתי על הפינוק שבאכילה ואחר-כך עמדתי ברוח הסתוית הזאת המתרפקת עליך בכל כוחה. עמד עליידי זוג שהתחבק והתגנף כל הזמן. הרגשתי תועה ובודדה על איזה כוכב רחוק-רחוק."

"ובכית - שיחה עם ר. על אלפי דברים. גם על ריגשותי - ריגשותיה. ואני יודעת שהיא בזה לי בתוכה על הרחמים העצמיים וכו'. ישבתי בחדר והתעסקתי בדברים בלתי-חשובים לחלוטין. רק עם הרחצה חזרו אלי ריגועי הנכונים. ראיתי כמה שטותי יהיה לצאת עכשיו ולעזוב הכל ולנדוד בחוסר-כח בארץ. עכשיו - אחרי שהשגתי מה שחשתי, אחרי שעליתי על גל יציב פחות או יותר. עכשיו אסור לקום ולקחת "כנפיים" וללכת, ללכת. מוכרחים לגשר על חוסר-התכלית שיש בי, על חוסר-האהבה ועל הרצון עד כאב להיות קשור למישור-משחוק, ככה קרוב, קרוב, קרוב..."

"סוב, אז ככה נראה יום אחד בחיי. מה אני רוצה? כתבתי. מה אני מציעה? כתבתי. בת 27. רווקת, עדינה, נאה. שאפתנית מדי, בלי פרופורציה, בכל נושא." לא להיחזק. יש תור. 7/97 תענה לכולם.

מיכתב פרס השבוע - ובכל שבוע - מזכה את שולחיו בשי - מתנת חברת התמרוקים הדס: מוצרי-יופי בשווי של 200 ל"ר. הפרטים יישלחו לזוכים בדואר.

בקשות להונקשר בדחיפות. לפני שהמוראל שלהם יירד לגמרי.

"אני חושב, שהחיים יכולים וצריכים להיות מורכבים ועשירים בחוויות, נכון? ידעתי שסתכמי. ומה שצריך להיות זה מסרי, נכון? אז יוצא שכל דבר שעושה את החיים ליותר מעניינים ומורכבים ו' עשירים בחוויות, הוא גם מוסרי. כמובן, בתנאי שזה לא גורם רעה לאיש."

ברור לכם שהקדמה כזאת מכסה על מצפון רע. לא סעיתן. הנה ההמשך: "לא

מזמן הגנתי את יומי-ההולדת ה-43 שלי וגיליתי כמה שערות-שיבה ברעמת-החמור ריפ שלי, ואשתי נסעה לחוץ-לארץ לשני תיים (ואולי שלוש). ממש בושה להודות. אבל זאת האמת: אני עשירי ושלוש שנים נשוי וכל הזמן הייתי נאמן לאשתי, וידעתי רק אשה אחת. עשירים ושלוש שנים של חיים לא-מוסריים..."

הוא עוד ממשיך להתפלסף, אבל הכוונה שלו ברורה. הוא רוצה מישהי שתוכיח לו עד כמה הוא מוסרי. אחת, או כמה, יש-תהיינה לו תחליף לשנתיים-שלוש, עד ש-אשתו תחזור. או לא! הוא לא רוצה מהן מה שאתן חושבות. בסך-הכל הוא מבקש, להכיר את עולמן של הנשים לפני שאני מת."

מה שיש לו להציע, בלי הצטעעות: 184 ס"מ, רכב, סלפון, תואר, ושנתיים-שלוש של חופש.

לחני החיילת, זאת שכונתה את עצמה כ"עמוד חשמל מהלך". מתה לפרסם את מיכתבך. אבל, כנראה באשמתך, אבדה לי כתובתך לכן לא יכולה למספר אותך. אנא, שילחי לי אותה מהר. ולכל האחרים כדי שלא תהיינה בעיות דומות: ציינו ב' מחילה את כתובותיכם גם על המיכתבים, לא רק על המעטפות!

מירשם הכוכבים

לחובבי הורוסקופים. (8/97) היא מה ש"רשמו לכם הכוכבים, בתנאי שאתם סרט" ניס, גדיים או עקרבים. גם גדיים הולכים. במקרה הכי גרוע, מי שמצפה לכם היא עקרבית גיועית, בת 26, "מכורה" לאסטרור' לוגיה, שאהבת למצות את החיים בכל גורגיהם. מלבד המולות, צריך שתהיו גם בני 30, פחות או יותר, עם רקע אקדמאי ואוהבי-חיים. את השאר כבר יארגנו ב' שמיים."

שאלו אחד, מזכה בחצי מיליון בטונו, מה הוא עומד לעשות בכסף הזכיה שלו. ב'400 אלף לירות. אני מתכוונת להחזיר חובות..." אמר.

"ומה עם היתר?" "היתר שיחכו!"

בלי דליקטסים

אם את "מטומטמת, אידיוטית, אדישה, מכוערת ולא נחמדה", אין לך מה לפנות אל (9/97), הוא אלרגי לכאלה. את הסוג הזה של הדליקטסים יש לי ברוך השם אצלי בבית-המלאכה שמונה שעות ביום. מה שאני רוצה זה רצינית, אינטלקטואלית ולא חשוכה הגיל או אם היא רווקה, גרדשה או אלמנה. כן, רצוי שתהיי בחורה שיוודעת ללחוק ותקיסה."

הוא בחור בן 22, בעל-מלאכה עצמאי המעיד על עצמו בצניעות שהוא "בינוני בסוגו בענף שבו אני עוסק". מעניין אם זה גם מה שהוא אומר לקלינטים שלה, בשעת הגשת החשבון.

אבל לא לזלזל, בעל-מלאכה, כידוע. עומדים כיום בראש הסולם, הרבה מעל לפרופסורים.

מיכתבים לפירסום במדור זה יש להפנות לכתובת: מיכתבים לציפי, ת.ד. 136, תל-אביב. מיכתבים למכתבים יש לשלוח לר' הכתובת הנ"ל במעטפה כפולה. המעטפה הפנימית תישא עליה בול של 35 אגורות ואת מיספרו הסיידורי של המכתב 'בליבד.

ג'וק בראש

לא יודעת למה היא פנתה אלי. פרטוקט היה אולי עוזר יותר ל(3/97). הטוענת כי "לאחרונה נכנס לי ג'וק בראש ועדיין לא יצא..."

אם מקקים זה השטח שלכם, יש לכם הזדמנות אצלה. "הוא (הג'וק) הבטיח ש' ייצא, אך-רוק אם יבקש זאת ממנו בחור רם ונישא, שובב ורציני כאחד". פרטים נוספים על עצמה היא אינה להוטה למסור. אבל אם מתעקשים היא מוכנה רק לציין שהוא א. מעניינת; ב. נתייחתי; ג. תגלו בעצמכם.

המתנדבים בע"מ

הם (4/97) שניים העומדים בפני גיוס וכבר רועד להם הפופיק, לא ביגלל הער-בים, אלה אינם מפחדים אותם. אבל גיבורינו חרדים שבתקופה שבה ישפשיפי

תוכשירי יופי ואיפור **adidas** הדס